Samling af Afgørelser

FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT
N. JÄÄSKINEN
fremsat den 28. februar 2013 [1]

Sag C-542/11Staatssecretaris van Financiënmod

Codirex Expeditie BV

(anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene))

»EF-toldkodeksen — forordning (EØF) nr. 2913/92 — artikel 50 — varer under midlertidig opbevaring — ikke-fællesskabsvarer — ekstern fællesskabsforsendelse — tidspunktet for tildeling af en toldmæssig bestemmelse — artikel 63 og 67 — antagelse af toldangivelse — artikel 73 — frigivelse af varer — artikel 203 — toldskyld«

I – Indledning

1. To manglende kolli kød er baggrunden for denne sag. Et parti nedkølet oksekød, der befandt sig i en container, var blevet transporteret med skib fra Brasilien til Nederlandene under de omstændigheder, der er omtvistet i hovedsagen. Da modtageren brød den forsegling, som toldmyndighederne i Rotterdams havn (Nederlandene) havde påsat inden varernes frigivelse, fandt denne kun 1 667 af de 1 669 kolli, der var anført i toldangivelsen.

2. Den foreliggende anmodning om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 50 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks [2] (herefter »toldkodeksen«). Anmodningen er fremkommet i en tvist mellem Staatssecretaris van Financiën (den nederlandske statssekretær for finansanliggender, herefter »Staatssecretaris«) og Codirex Expeditie BV (herefter »Codirex«) vedrørende et påkrav om betaling af told og omsætningsafgift (herefter »moms«).

3. Hoge Raad der Nederlanden (højesteret) (Nederlandene) ønsker i det væsentlige oplyst, fra hvilket tidspunkt ikke-fællesskabsvarer, der har status som varer under midlertidig opbevaring, og som er angivet til henførsel under proceduren for ekstern fællesskabsforsendelse, får en toldmæssig bestemmelse i den i toldkodeksens artikel 50 omhandlede forstand. Retten har i denne henseende foreslået to forskellige tidspunkter: Enten når angivelsen antages (i overensstemmelse med kodeksens artikel 63), eller når der sker frigivelse efter angivelsens antagelse (i overensstemmelse med kodeksens artikel 73).

1 — Originalsprog: fransk.

2 — EFT L 302, s. 1. Forordningen som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 1791/2006 af 20.11.2006 (EUT L 363, s. 1).

4. Jeg erindrer om, at Domstolen i D. Wandel-dommen allerede har behandlet et tilsvarende spørgsmål i et tilfælde, hvor ikke-fællesskabsvarer var blevet angivet til fri omsætning [3]. I den sag fandt Domstolen, at det afgørende tidspunkt var frigivelsestidspunktet [4].

II – Relevante retsforskrifter

5. Toldkodeksens artikel 4, nr. 15), 16) og 20), bestemmer:

»I denne kodeks forstås ved:

[…]

15) en vares toldmæssige bestemmelse eller anvendelse:

a) henførsel af varen under en toldprocedure

[…]

16) toldprocedure:

a) overgang til fri omsætning

b) forsendelse

[…]

20) frigivelse af en vare: den handling, hvorved toldmyndighederne giver tilladelse til, at der disponeres over en vare til de formål, der er fastsat under den toldprocedure, som varen er henført under.«

6. I medfør af kodeksens artikel 37 er varer, der føres ind i Det Europæiske Fællesskabs toldområde, straks ved indførslen undergivet toldtilsyn. De kan underkastes toldkontrol og forbliver under tilsyn så længe, det er nødvendigt for at fastslå deres toldmæssige status.

7. Toldkodeksens artikel 48 har følgende ordlyd: »Ikke-fællesskabsvarer, der er frembudt for toldvæsenet, skal angives til en af de toldmæssige bestemmelser eller anvendelser, der er tilladt for sådanne ikke-fællesskabsvarer.«

8. Kodeksens artikel 50 har følgende ordlyd:

»Varer, der har været frembudt for toldvæsenet, og som afventer angivelse til toldmæssig bestemmelse eller anvendelse, har efter frembydelsen status som varer under midlertidig opbevaring. Sådanne varer benævnes i det følgende »varer under midlertidig opbevaring«.«

3 — Dom af 1.2.2001, sag C-66/99, Sml. I, s. 873.

4 — Jeg erindrer desuden om, at nyere domme af 6.9.2012, sag C-262/10, Döhler Neuenkirchen, og sag C-28/11, Eurogate Distribution, – jeg fremsatte mit forslag til afgørelse i disse sager den 8.3.2012 – vedrører den efterfølgende fase, nemlig når varerne *allerede har fået* en toldmæssig bestemmelse, og uregelmæssighederne er opstået under denne fase. I det tilfælde er debitoren den person, der skal opfylde de forpligtelser, som anvendelsen af den pågældende toldprocedure medfører (proceduren for aktiv forædling i Döhler Neuenkirchen-dommen og toldoplagsproceduren i Eurogate Distribution-dommen).

9. Toldkodeksens artikel 59, stk. 1, bestemmer:

»1. For alle varer, som skal henføres under en toldprocedure, skal der indgives en angivelse til den pågældende toldprocedure.«

10. Kodeksens artikel 63 bestemmer:

»Angivelser, der opfylder betingelserne i artikel 62, antages straks af toldmyndighederne, hvis de varer, angivelserne vedrører, frembydes for toldvæsenet.«

11. Kodeksens artikel 67 bestemmer:

»Medmindre der er fastsat andre særlige bestemmelser, er det datoen for toldmyndighedernes antagelse af angivelsen, der lægges til grund for anvendelsen af alle de bestemmelser, der gælder for den toldprocedure, som varerne angives til.«

12. Det bestemmes i toldkodeksens artikel 73, stk. 1:

»1. Er betingelserne for henførsel under den pågældende procedure opfyldt, og gælder der ikke forbud eller begrænsninger for varerne, frigiver toldmyndighederne varerne, så snart oplysningerne i angivelsen er blevet verificeret eller godtaget uden verifikation, jf. dog artikel 74. Det samme gælder, hvis verifikationen ikke kan afsluttes inden for rimelige frister, og hvis varernes tilstedeværelse ikke længere er påkrævet af hensyn til verifikationen.«

13. Det bestemmes i kodeksens artikel 74:

»1. Opstår der toldskyld som følge af, at en toldangivelse antages, frigives de varer, der er omfattet af denne angivelse, kun, når denne toldskyld er blevet betalt, eller der er stillet sikkerhed for den. Uden at det i øvrigt berører stk. 2, finder denne bestemmelse dog ikke anvendelse på proceduren for midlertidig indførsel med delvis fritagelse for importafgifter.

2. Når toldmyndighederne i henhold til bestemmelserne om den toldprocedure, varerne angives til, forlanger, at der stilles sikkerhed, frigives de nævnte varer først til den pågældende toldprocedure, når den pågældende sikkerhed er stillet.«

14. Toldkodeksens artikel 203 bestemmer følgende:

»1. Toldskyld ved indførsel opstår, når:

— en importafgiftspligtig vare unddrages toldtilsyn.

2. Toldskylden opstår på det tidspunkt, hvor varen unddrages toldtilsynet.

3. Debitorer er:

— den person, der har unddraget varen toldtilsyn

— de personer, der har medvirket til unddragelsen, og som vidste eller med rimelighed burde have vidst, at det drejede sig om en vare unddraget toldtilsyn

— de personer, der har erhvervet eller opbevaret den pågældende vare, og som på det tidspunkt, hvor de erhvervede eller modtog varen, vidste eller med rimelighed burde have vidst, at det drejede sig om en vare, der var unddraget toldtilsyn

— samt, i givet fald, den person, som det påhviler at opfylde de forpligtelser, der opstår ved varens midlertidige opbevaring eller ved anvendelsen af den toldprocedure, som varen er undergivet.«

III – Tvisten i hovedsagen, det præjudicielle spørgsmål og retsforhandlingerne for Domstolen

15. Et parti nedkølet oksekød, der var blevet transporteret i en container fra Brasilien til Nederlandene, blev udlosset i Rotterdams havn af Seaport International. Sidstnævnte hensatte containeren på sin terminal i afventning af en toldmæssig bestemmelse af varerne i containeren.

16. Mens containeren befandt sig på Seaport Internationals terminal, indgav Codirex, der handlede som toldklarerer, den 6. november 2007 en toldangivelse i elektronisk form med henblik på at henføre partiet under proceduren for ekstern fællesskabsforsendelse. Toldkontoret i Rotterdam Seaport antog umiddelbart denne angivelse. På det tidspunkt befandt den omhandlede container sig på Seaport Internationals containerterminal. På tidspunktet for ovennævnte forsendelsesangivelse havde varerne status som varer under midlertidig opbevaring i den i toldkodeksens artikel 50 omhandlede forstand.

17. Den efterfølgende morgen, den 7. november 2007, frigav toldmyndighederne varerne umiddelbart efter, at de havde forseglet containeren. Samme dag blev containeren transporteret med lastbil til oksekødets modtager, nemlig Eurofrigo BV (herefter »Eurofrigo«), i industriparken Maasvlakte (Nederlandene). Eurofrigo havde bevilling som godkendt modtager[5]. Ved containerens ankomst konstaterede Eurofrigo, at forseglingen stadig var intakt. Efter at have brudt forseglingen bemærkede virksomheden, at der manglede to kolli oksekød i forhold til det, der burde have været ifølge toldangivelsen. Ifølge Eurofrigo bar containeren ikke tegn på at være brudt op.

18. Da myndighederne på toldkontoret i Rotterdam Seaport ikke modtog nogen bekræftelse på varernes modtagelse hos Eurofrigo, foretog de en undersøgelse, hvorefter de den 3. juli 2008 tilsendte Codirex et påkrav om betaling af told og moms.

19. Codirex anfægtede dette betalingspåkrav ved Rechtbank te Haarlem (distriktsretten i Haarlem).

20. Tvistens genstand for Rechtbank te Haarlem var en afgørelse af, om Codirex som toldklarerer med henblik på henføring under proceduren for ekstern fællesskabsforsendelse kunne anses for ansvarlig for et tab[6], som må formodes at være forvoldt mellem tidspunktet for toldangivelsens antagelse og tidspunktet for forsegling af containeren, lige inden den blev frigivet med henblik på varernes forsendelse. Under retsforhandlingerne i hovedsagen er det ikke blevet gjort gældende, at de manglende kolli var bortkommet under transporten af den forseglede container fra Seaport Internationals terminal til Eurofrigos forretningssted.

21. Rechtbank te Haarlem fandt, at ikke-fællesskabsvarer, der er ført ind på toldområdet, og som er frembudt for toldvæsenet og angivet til henførsel under proceduren for ekstern fællesskabsforsendelse, bevarer deres status som varer under midlertidig opbevaring indtil det tidspunkt, hvor toldmyndighederne frigiver dem.

5 — Jf. artikel 406 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2.7.1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til forordning nr. 2913/92 (EFT L 253, s. 1).

6 — Anvendelsen af dette ord (»et tab«) foregriber på ingen måde den faktiske skæbne af de to kolli, der ikke er kendt, i henhold til de forhold, som den forelæggende ret har meddelt.

22. Rechtbank te Haarlem fandt derefter, at Codirex i tidsrummet mellem den midlertidige opbevaring og det tidspunkt, hvor toldmyndighederne havde frigivet varerne til forsendelse, ikke kunne anses for debitor i den i toldkodeksens artikel 203, stk. 3, fjerde led, omhandlede forstand. Retten støttede denne konklusion på Domstolens dom af 15. september 2005, United Antwerp Maritime Agencies og Seaport Terminals [7], og antog, at Codirex i dette tidsrum ikke havde den fysiske kontrol over varerne og var for fjern fra dem til at kunne flytte dem eller oplagre dem.

23. Staatssecretaris iværksatte en kassationsappel ved Hoge Raad der Nederlanden til prøvelse af Rechtbank te Haarlems afgørelse.

24. Hoge Raad der Nederlanden har i den sammenhæng besluttet at udsætte sagen og stille Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»På hvilket tidspunkt får varer fra tredjelande en toldmæssig bestemmelse som omhandlet i EF-toldkodeksens artikel 50 i et tilfælde, hvor varer med status som »varer under midlertidig opbevaring« er angivet til henførsel under proceduren for ekstern fællesskabsforsendelse?«

25. Den nederlandske og den græske regering samt Europa-Kommissionen har indleveret skriftlige bemærkninger, og de fremsatte ligeledes mundtlige bemærkninger under retsmødet den 12. december 2012.

IV – Analyse

A – *Indledende bemærkninger*

26. I overensstemmelse med toldkodeksens artikel 50 bevarer varer, der har været frembudt for toldvæsenet, deres status som varer under midlertidig opbevaring indtil det tidspunkt, hvor de får deres toldmæssige bestemmelse. Ved en vares toldmæssige bestemmelse skal bl.a. forstås varernes henførsel under en toldprocedure, såsom i denne sag proceduren for ekstern fællesskabsforsendelse. I overensstemmelse med toldkodeksens artikel 59, stk. 1, skal alle varer, som skal henføres under en toldprocedure, angives til den pågældende toldprocedure.

27. Ifølge den forelæggende ret er det nødvendigt præcist at fastsætte det tidspunkt, hvor varerne under midlertidig opbevaring i henhold til toldkodeksens artikel 50 får en toldmæssig bestemmelse og således mister deres status som varer under midlertidig opbevaring.

28. Det skal først anføres, at sagsakterne ikke gør det muligt at afgøre, om de to pågældende kolli faktisk befandt sig i containeren, da den ankom til Rotterdams havn. Denne omstændighed, som det tilkommer den forelæggende ret at udtale sig om, har imidlertid væsentlige praktiske følger.

29. En unddragelse fra toldtilsyn kan nemlig kun have fundet sted, hvis Codirex' angivelse var korrekt.

30. Hvis de to kolli fandtes i containeren ved angivelsen, og denne dermed var korrekt, er de bortkommet, mens varerne var under toldtilsyn. I et sådant tilfælde pålægges de pågældende varer told i medfør af toldkodeksens artikel 203, idet debitor kan være Codirex eller tredjemand.

7 — Sag C-140/04, Sml. I, s. 8245, præmis 35-39.

31. Hvis de to manglende kolli derimod aldrig ankom til Rotterdam, er angivelsen materielt unøjagtig [8]. I så fald var der tale om ikke-eksisterende varer, der ikke kunne underkastes toldtilsyn, hvorfor der ikke kunne opstå toldskyld for dem [9].

32. Med dette præciseret anmodes Domstolen i forelæggelseskendelsen om at tage stilling til den første hypotese. Retten ønsker i det væsentlige oplyst, hvem der er debitor for den toldskyld, som er omtvistet i hovedsagen. For at svare herpå skal retten kunne afgøre, om de bortkomne varer blev unddraget toldtilsyn, mens de havde status som varer under midlertidig opbevaring eller var henført under proceduren for ekstern fællesskabsforsendelse. Retten har derfor spurgt om det nøjagtige tidspunkt, hvor den midlertidige opbevaring ophører, og forsendelsesproceduren begynder.

33. Det følger af toldkodeksens artikel 203, stk. 1, at toldskyld ved indførsel opstår på det tidspunkt, hvor en importafgiftspligtig vare unddrages toldtilsyn (jf. bl.a. dommen i sagen United Antwerp Maritime Agencies og Seaport Terminals, præmis 28). Ifølge Domstolens praksis omfatter unddragelse fra toldtilsyn enhver handling eller undladelse, som medfører, at den kompetente toldmyndighed hindres, også blot midlertidigt, i at få adgang til en vare, der er undergivet toldmyndighedernes tilsyn, og i at gennemføre de kontrolforanstaltninger, som er omhandlet i toldkodeksens artikel 37, stk. 1 (jf. bl.a. dommen i sagen United Antwerp Maritime Agencies og Seaport Terminals, præmis 28).

34. Hvis det antages, at varerne bortkom, mens de *havde status som varer under midlertidig opbevaring*, er Codirex ikke debitor for denne toldskyld, eftersom selskabet ikke var den person, som det påhvilede at opfylde de forpligtelser, der opstår under varernes midlertidige opbevaring, i den i toldkodeksens artikel 203, stk. 3, fjerde led, omhandlede forstand [10], og med forbehold for anvendelsen af de tilfælde med ansvar, der er opregnet i kodeksens artikel 203, stk. 3, første til tredje led.

35. Hvis varerne derimod bortkom, efter at de *allerede var blevet henført under proceduren for ekstern fællesskabsforsendelse*, er Codirex – som den hovedansvarlige – debitor for toldskylden, fordi selskabet ville være den person, som det påhvilede at opfylde de forpligtelser, der opstår ved anvendelsen af den toldprocedure, som varerne var undergivet i den i toldkodeksens artikel 203, stk. 3, fjerde led, omhandlede forstand.

36. Det skal i denne henseende fastslås, at toldkodeksen ikke nøjagtigt definerer det tidspunkt, hvor den midlertidige opbevaring ophører, og det tidspunkt, hvor proceduren for ekstern fællesskabsforsendelse begynder [11].

37. Der er gjort to synspunkter gældende herom under denne tvist.

38. Ifølge det første synspunkt, som Staatssecretaris gjorde gældende for den forelæggende ret, og som den nederlandske og den græske regering har gjort gældende for Domstolen, ophører den midlertidige opbevaring på det tidspunkt, hvor *den toldangivelse*, der anvendes på henblik på henførsel under en toldprocedure i den i toldkodeksens artikel 59 omhandlede forstand, *er blevet antaget*. De har i denne henseende støttet sig til toldkodeksens artikel 67, som bestemmer, at det er datoen for toldmyndighedernes antagelse af angivelsen, der lægges til grund for anvendelsen af alle de bestemmelser, der gælder for den toldprocedure, som varerne angives til.

8 — Jeg bemærker, at generaladvokaten ved Hoge Raad der Nederlanden i forslaget til afgørelse af 30.9.2010 havde foreslået den forelæggende ret at hjemvise sagen til førsteinstansen med henblik på afklaring af faktiske spørgsmål. Det skal tilføjes, at det ikke forekommer mig korrekt at anerkende, at ansvaret for den toldskyld, som skyldes fejl ved angivelsen, udelukkende pålægges den erhvervsdrivende på havnen, som udlossede varerne under »midlertidig opbevaring«.

9 — Jf. i denne retning dom af 15.7.2010, sag C-234/09, DSV Road, Sml. I, s. 7333, præmis 23.

10 — Jf. dommen i sagen United Antwerp Maritime Agencies og Seaport Terminals, præmis 38 og 39.

11 — Det skal derimod bemærkes, at betingelserne for, hvornår proceduren for ekstern fællesskabsforsendelse ophører, er præciseret i toldkodeksens artikel 92.

39. Ifølge det andet synspunkt, som den forelæggende ret forekommer at foretrække – som Codirex forsvarede for den forelæggende ret, og som Kommissionen har forsvaret for Domstolen – ophører den midlertidige opbevaring, når toldmyndighederne *frigiver* de pågældende varer. Ovennævnte parter har til støtte for dette standpunkt henvist til toldkodeksens artikel 73 og artikel 74, stk. 2, og gjort gældende, at frigivelsen ikke kan finde sted, før betingelserne for at henføre varerne under den pågældende procedure er opfyldt. Ifølge disse parter kan det ikke antages, at angivelsens antagelse bringer varernes status som under midlertidig opbevaring til ophør, når de nødvendige betingelser for henførsel under den pågældende toldprocedure endnu ikke er opfyldt. Navnlig i tilfælde af proceduren for ekstern fællesskabsforsendelse, for hvilken der skal stilles sikkerhed, kan frigivelsen ikke indrømmes, før denne sikkerhed er blevet stillet. Indtil det tidspunkt, hvor toldmyndighederne frigiver varerne, er det bestemmelserne og reglerne om ansvar, således som de følger af varernes tidligere midlertidige opbevaring, der fortsat finder anvendelse.

40. Disse to valgmuligheder skal således analyseres en efter en.

B – *Toldangivelsens antagelse*

41. Jeg er enig i den af Kommissionen foreslåede fortolkning, hvorefter toldangivelsens antagelse ikke har den virkning, at varerne henføres under den ønskede toldprocedure. Varerne forbliver under midlertidig opbevaring efter denne antagelse.

42. Domstolen har for nylig udtalt, at toldangivelsen, således som det følger af toldkodeksens artikel 4, nr. 17), består af den handling, ved hvilken klarereren i behørig form og efter de foreskrevne regler tilkendegiver at ville angive en vare til en bestemt toldprocedure [12].

43. I medfør af toldkodeksens artikel 63 skal toldmyndighederne straks antage toldangivelserne, og i medfør af kodeksens artikel 67 er det datoen for toldmyndighedernes antagelse af angivelsen, der lægges til grund for anvendelsen af alle de bestemmelser, der gælder for den toldprocedure, som varerne angives til.

44. Kommissionen har med rette erindret om, at toldmyndighederne efter at have antaget angivelsen i medfør af toldkodeksens artikel 68 kan verificere de oplysninger, som de har antaget [13].

45. Denne verifikationsmulighed betyder, at den formelle antagelse af en angivelse kan følge efter, at der er truffet foranstaltninger som dem, der er opregnet i toldkodeksens artikel 71 og 72 med henblik på at garantere den rette anvendelse af bestemmelserne i den toldprocedure, hvorunder varerne skal henføres.

46. I denne sag blev den tid, der forløb mellem antagelsen og frigivelsen således anvendt til at forsegle containeren med henblik på at sikre den rette anvendelse af toldkodeksens artikel 72 med hensyn til den eksterne fællesskabsforsendelse.

47. Henset til, at verifikationen af angivelsen i overensstemmelse med toldkodeksens artikel 68 *endog* kan finde sted *efter antagelsen heraf*, skal varerne forblive under toldtilsyn. Så længe varerne er under midlertidig opbevaring, sikres dette tilsyn uafhængigt af den toldprocedure, der senere finder anvendelse.

12 — Jf. dom af 15.9.2011, sag C-138/10, DP grup, Sml. I, s. 8369, præmis 35.

13 — Ibidem, præmis 36 og 39.

48. Det skal bemærkes, at Domstolen i D. Wandel-dommen [14] allerede har anført, at varer, der skal overgå til fri omsætning, forbliver under midlertidig opbevaring, indtil de er frigivet. En toldskyld opstår derfor i medfør af toldkodeksens artikel 203, hvis varerne forsvinder mellem tidspunktet for toldangivelsens antagelse og frigivelsestidspunktet.

49. Der skal ikke anvendes en anden løsning på andre toldprocedurer, selv om disse procedurer adskiller sig fra frigivelsen med henblik på overgang til fri omsætning, for så vidt som de bestemmer, at varerne skal forblive under toldtilsyn efter frigivelsen, således som det er tilfældet med ekstern fællesskabsforsendelse.

C – *Frigivelse af varer*

50. Varerne kan først frigives, efter at toldangivelsen er blevet antaget.

51. Toldkodeksens artikel 73 giver toldmyndighederne mulighed for at frigive varer fra det tidspunkt, hvor betingelserne for henførsel under den ønskede toldprocedure er opfyldt. Den samme idé genfindes i definitionen af frigivelse af en vare i toldkodeksens artikel 4, nr. 20), hvorefter der er tale om den handling, hvorved toldmyndighederne giver tilladelse til, at der disponeres over en vare til de formål, der er fastsat under den toldprocedure, som varen er henført under. Disse to bestemmelser finder anvendelse på alle toldprocedurerne uden forskel.

52. Denne analyse er i overensstemmelse med toldmyndighedernes beføjelse hvad angår angivelsens antagelse og varernes frigivelse. Selv om de kun kan nægte at antage en angivelse på grund af *manglende overholdelse af de formelle betingelser* i toldkodeksens artikel 62 [15], kan toldmyndighederne nægte at frigive varer i alle de tilfælde, hvor de materielle betingelser for henførsel under en toldprocedure endnu ikke er opfyldt.

53. Et eksempel på anvendelsen af den forløbne tid mellem angivelsens antagelse og frigivelsen er, at toldmyndighederne anmoder om en sikkerhedsstillelse eller, om nødvendigt, en forøgelse af en sikkerhed, der allerede er fastsat. Hvis disse betingelser ikke opfyldes, kan frigivelsen nægtes.

54. Varefrigivelsens væsentligste rolle som udgangspunkt for toldproceduren fremgår ligeledes i tilfælde af forsendelse af det forhold, at garantens ansvar opstår på det tidspunkt, hvor der sker frigivelse med henblik på den forsendelse, der er dækket af sikkerhedsstillelsen.

55. Det er derfor min opfattelse, som deles af Kommissionen, at de i hovedsagen omtvistede varer først er omfattet af proceduren for ekstern fællesskabsforsendelse fra frigivelsen heraf den 7. november 2007.

56. Inden jeg konkluderer, ønsker jeg at vende tilbage til D. Wandel-sagen.

57. Den sag vedrørte angivelse af en ikke-fællesskabsvare med henblik på overgang til fri omsætning. Domstolen fastslog i D. Wandel-dommen [16], at en ikke-fællesskabsvare først får status som fællesskabsvare fra det tidspunkt, hvor de handelspolitiske foranstaltninger er blevet anvendt, eller hvor alle de øvrige formaliteter, der er fastsat med henblik på indførsel af varer, er opfyldt, og hvor de lovpligtige importafgifter ikke blot er anvendt, men også opkrævet eller stillet sikkerhed for.

14 — Præmis 45.

15 — Jf. ligeledes toldkodeksens artikel 77 for så vidt angår toldangivelser, der er foretaget på edb.

16 — Præmis 36.

58. Domstolen præciserede dernæst [17], at fremlæggelsen af en toldangivelse og den umiddelbare accept heraf, jf. toldkodeksens artikel 59, stk. 1, og artikel 63, ganske vist uomtvisteligt hører til disse formaliteter, men disse omfatter tillige iværksættelse af de foranstaltninger, der er omhandlet i toldkodeksens artikel 68, hvorefter toldmyndighederne til verificering af de angivelser, som de har antaget, bl.a. kan foretage en undersøgelse af varerne, eventuelt ledsaget af en prøveudtagning med henblik på analyse eller indgående kontrol.

59. Domstolen konkluderede dermed [18], at da formålet med overgangen til fri omsætning ifølge toldkodeksens artikel 79, stk. 1, er, at ikke-fællesskabsvarer får toldmæssig status som fællesskabsvarer, udgør den frigivelse af varen, som er omhandlet i kodeksens artikel 4, nr. 20, en af de formaliteter, som er nødvendige for, at en importeret vare behørigt kan overgå til fri omsætning.

60. Jeg er af den opfattelse, at Domstolens ræsonnement kan overføres mutatis mutandis på denne sag, som vedrører proceduren for ekstern fællesskabsforsendelse: Indgivelse af en toldangivelse og den omgående antagelse heraf i overensstemmelse med toldkodeksens artikel 59, stk. 1, og artikel 63 er ubestrideligt en del af de formaliteter, der kræves, for at varerne kan henføres under toldproceduren for ekstern fællesskabsforsendelse, for så vidt som denne procedure er underlagt disse formaliteter. Denne toldprocedure finder dog ikke anvendelse, blot fordi angivelsen antages. Anvendelsen af den pågældende toldprocedure forudsætter desuden, at de kompetente myndigheder frigiver varerne.

61. De varer, der er frembudt for toldvæsenet, og som skal henføres under en toldprocedure, skal være genstand for en toldangivelse til den pågældende toldprocedure, hvilket følger af to særskilte, men forbundne, handlinger [19].

62. For det første er antagelsen af angivelsen en handling, der sker automatisk, fordi angivelsen – der normalt foretages elektronisk – antages på det tidspunkt, hvor den er fuldstændig og omfatter alle de krævede oplysninger.

63. For det andet er frigivelsen, når antagelsesfasen er overstået, en handling, med henblik på hvilken toldmyndighederne har et videre skøn. Antagelsen betyder nemlig, at toldmyndighederne herefter er i besiddelse af de grundlæggende oplysninger, som er nødvendige for i givet fald at foretage nødvendige verifikationer og at fastsætte specifikke betingelser for frigivelsen, hvis der måtte være behov herfor.

V – Forslag til afgørelse

64. På baggrund af ovenstående betragtninger foreslår jeg Domstolen at besvare det af Hoge Raad de Nederlanden forelagte præjudicielle spørgsmål som følger:

»Ikke-fællesskabsvarer, der har status som varer under »midlertidig opbevaring«, og som er angivet med henblik på overgang til toldproceduren for ekstern fællesskabsforsendelse, får en toldmæssig bestemmelse i den i artikel 50 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks, som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 1791/2006 af 20. november 2006, omhandlede forstand, når angivelsen er antaget, og varerne er frigivet.«

17 — Ibidem, præmis 37.

18 — Ibidem, præmis 38.

19 — Jf. toldkodeksens artikel 50 og 59.